

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 15. januar 2015
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMMSB
Sags nr.: 1500240
Dok nr.: 1624205

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 6. januar 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 363 (alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Christian Schmidt (V).

Spørgsmål nr. 363:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen omdelt på SUU alm. del – bilag 162.”

Svar:

Jeg kan ikke kommentere på den konkrete sag, der beskrives i det i spørgsmålet omtalte bilag.

Generelt kan jeg dog oplyse, at det er sådan, at hvis man kommer til skade i forbindelse med behandling i sundhedsvæsenet, kan man søge erstatning gennem den særlige patienterstatningsordning, der administreres af Patienterstatningen.

Patienterstatningsordningen er på flere måder særdeles fordelagtig for patienterne. Ansvarsgrundlaget og bevisreglerne er lempeligere end efter de almindelige erstatningsregler. Et ansvarsgrundlag foreligger, hvis blot en erfaren specialist ville have handlet anderledes og dermed undgået skaden. I bevismæssig sammenhæng er det tilstrækkeligt, at der foreligger overvejende sandsynlighed for, at en skade er forvoldt ved behandling eller mangel på samme.

Patienterstatningsordningen er reguleret i kapitel 3 og 4 i lovbekendtgørelse nr. 1113 af 7. november 2011 med senere ændringer (klage- og erstatningsloven).

Det følger af lovens § 59, at erstatningskrav for en behandlingsskade skal være anmeldt til Patienterstatningen senest 3 år efter, at den erstatningsberettigede har fået eller burde have fået kendskab til skaden. Forældelse af erstatningskrav indtræder dog senest 10 år efter den dag, hvor skaden er forårsaget. Efter lovens § 60 b vil en afgørelse om enten anerkendelse af en skade omfattet af loven eller om udmåling af erstatning for en sådan skade blive tillagt afbrydelsesvirkning, således at der herefter i det hele løber en relativ forældelsesfrist på 3 år med mulighed for suspension kombineret med en absolut forældelsesfrist på 10 år.

En behandlingsskade, der er sket i fx 2000, hvori der ikke er truffet en positiv afgørelse, vil således være forældet i 2010, hvorimod en anden konkret be-

handlingsskade sket i fx 2014 ikke vil være forældet på nuværende tidspunkt. I et sådant tilfælde kan Patienterstatningen tage stilling til, om der er tale om en erstatningsberettigende skade.

Forældelsesreglerne, herunder den absolutte forældelsesfrist på 10 år, er bl.a. fastsat af hensyn til muligheden for at undersøge grundlaget for erstatningssagerne. Forældelsesreglerne er således udformet på en måde, som sikrer et hensigtsmæssigt samspil med den pligtige journalopbevaringsperiode for patientjournaler på mindst 10 år efter den seneste optegnelse i journalen. Herved sikres alle relevante myndigheder m.v. et dokumentationsmateriale for de pågældende sager.

Jeg kan afslutningsvis henvise til, at de almindelige danske erstatningsregler samt forældelsesregler henhører under justitsministerens ressort.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Mie Saabye